

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 25. januar 2008.

Bryd med forligspolitikken

Ugen efter Ritt Bjerregaard lancerede studiekredsen Den Røde Skole, erklærede Ugebrevet A4 'Bjarne' for død. Bjarne var den faglærte arbejder, som i sin vildfarelse stemte på Venstre. En såkaldt 'blå socialdemokrat'.

Bjarne er et produkt af smarte analyser. Ikke politiske analyser af, hvilke krav der kan mobilisere masserne og bevæge dem mod socialismen. Nej, Bjarne er resultatet af vælgermålinger, hvor Socialdemokraternes marketingsfolk har regnet ud, at der er ca. 250.000 Bjarne'r i den blå blok, som traditionelt burde være i den røde.

Socialdemokraterne kunne have brugt den måling til at tage udgangspunkt i Bjarnes hverdag, for gennem ord og handling at overbevise ham om, at hans interesser blev varetaget bedre til venstre for midten.

I stedet forsøgte de at vinde Bjarne tilbage ved at prøve at mene det samme som Venstre. Som bekendt har den strategi hverken bragt Bjarne tilbage eller overbevist andre vælgergrupper om, at Socialdemokraterne har et politisk alternativ, der er værd at satse på. Tværtimod, vælgerflugten fra Socialdemokraterne er taget til i styrke i takt med deres leflen for borgerlige temaer som skattestop, stram udlændingepolitik og privatiseringer.

Nu har formanden for Socialdemokraternes folketingsgruppe åbnet for, at projekt Bjarne måske skal gentænkes.

»Diskussionen om Bjarne er underlig, for folk er mangfoldige, og det skal vi som parti forholde os til. Vi skal i højere grad forsøge at tale til alle LO-arbejdere. Vi kan ikke vinde et valg ved kun at satse på metalarbejderen Bjarne. Vi skal langt mere ind i arbejdernes hverdag og eksempelvis sætte fokus på den uddannelse, som deres børn kan få,« sagde Carsten Hansen til Ugebrevet A4.

Carstens Hansens udtalelse og Ritt Bjerregaards lancering af Den Røde Skole på grundlag af offentlig kritik af Thorning-Schmidt viser, at dele af partiet kan se, at den går ikke længere. I disse uger, hvor Fogh-regeringen klart demonstrerer, at han har tænkt sig at fortsætte den tætte og snævre samarbejde med Dansk Folkeparti, skulle det også være oplagt.

Alligevel fastholder Helle Thorning-Schmidt kursen og afviser, at der er noget grundlæggende i vejen med det politiske projekt, og fastholder, at "der er masser af tydelige forskelle på os og regeringen". Samtidig bruger hun det meste af sit krudt på at tude over, at Fogh ikke går efter brede forlig, som han lovede under valgkampen.

Og det er mere end tvivlsomt, om Carsten Hansen, Ritt Bjerregaard (med opbakning fra Christine Antorini) vil og er i stand til at rejse partiet fra det leflende krybespor og udtænke og fremsætte politiske alternativer til den politik, regeringen og Dansk Folkeparti i årevis har smadret Danmark – og Irak og Afghanistan – med.

Carsten Hansen har bundet sig til partiformanden ved at tage posten som gruppeformand.

Fra Ritts Røde Skole har vi hidtil ikke fået andet politisk budskab end, at valgkamps-sloganet om velfærd frem for skattelettelser kun er et slogan.

Til gengæld har vi set, hvordan Ritt Bjerregaard i København det ene øjeblik foreslår nedskæringsbudgetter på daginstitutioner og det næste øjeblik trækker i land, når pædagoger og forældre protesterer – og hvordan hun først sviner Ungdomshusbevægelsen til for derefter – da opbakninger viser sig at være stor – går med til at finde et nyt Ungdomshus.

Det er ikke lige frem metoden til at ”give nyt liv til Socialdemokraterne og venstrefløjen”, som hun ellers annoncerer. Og med Christine Antorini som væbner, kan vi være sikre på, at det er altid er den seneste modebølge på meningsmarkedet, der definerer holdningerne.

Den Røde Skole skal ikke bekymre sig så meget om at give nyt liv til venstrefløjen. Hvis nogen mener, at de kan sætte nyt liv Socialdemokraterne og fastholde det på en kurs, hvor ”arbejdernes hverdag” er udgangspunktet, så er vi andre parate. Venstrefløjen har længe udfordret Socialdemokraterne på at komme ind i kampen – i Folketinget, i bevægelserne og på arbejdspladserne.

I den kommende tid er der masser af lejligheder:

- Hvis Socialdemokraterne mener det alvorligt med opbakningen til de offentligt ansatte, så er det på tide, at de erklærer deres uforbeholdne støtte til overenskomstkampen og lover ikke at medvirke til et regeringsindgreb

- Hvis Socialdemokraterne virkelig er utilfredshed med Lars Løkke Rasmussens trusler mod kommunerne, så er det på tid, at partiet – også via deres borgmestre – bidrager til et kommunalt oprør og kræver flere penge til kommunerne fra statskassen.

- Og så har partiet rigtig store muligheder for at vise, at de er et oppositionsparti, hvis de tager konsekvensen af deres erklærede bekymring over klimakrisen og støtter de nødvendige indgreb, også når det kræver brud med nyliberalismen, f.eks. i energipolitikken.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk